

Татко прѣгледа и почисти два-три кошера и присжпи при кошера „Моминска сълза“. Свали магазина, на когото рамките бѣха напълнени съ прѣсенъ липовъ медъ. Още не успѣлъ да прѣгледа половината долни рамки, забѣлѣзахме необикновеоно движение на пчели, които се спущаха като стрѣли въ открития кошерь. При входа се трупаха и боричкаха гъмжило пчели и като пърпилѣха, падайки скриваха се въ трѣвата. Още малко и надъ кошера цѣлъ облакъ отъ пчели. Татко бързо постави магазина и затвори, но бѣше вече късно, защото цѣлия кошерь бѣше нападнатъ отъ пчели — крадци.

На прѣчката (входа) бѣха безброй борящи се на купове пчели. Татко прѣска вода, хвърга прѣстъ, та дано отпжди чуждитѣ пчели, но и това не помогна. Бѣше принуденъ и занесе нападнатия кошерь въ тъмна маза.

Мръкна се. Всичко отихна около кошера и татко си отпочина. Горкия, колко бѣше загриженъ отъ тази пчелня кражба! Цѣла нощъ незаспахме измжчвани отъ мисльта: какво ли стана съ милитѣ ни пчелички?! Сутриньта татко свали дъното на кошера и що да видимъ: О. ужасъ! — Всички пчели на голѣми купове бѣха мъртви! Меда бѣше изпразненъ отъ килийкитѣ и отнесенъ, а восъчнитѣ пити — проядени, разрушени и прѣвѣрнати на прахъ.

Много ни дожалѣ. Всички плакахме за тази загуба. Отъ тогава всички разбрахме що е то пчелна кражба и никога вече не смѣхме да отваряме кошери кога нѣма пита за пчелитѣ, или пъкъ да ги оставяме открити и при най-малкъ прѣгледъ.

16 мартъ 1921 г. с. Бара, Севлиевско.

Ст. Пончевъ.

